

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og §§ 2-5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 201:

Forslag til lov om forlængelse af forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.
(Fremsat 12/3 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tastesen (S):

Jeg vil gerne på socialdemokratiets vegne byde ministeren for kulturelle anliggender velkommen til arbejdet her i folketinget. Vi håber på et godt samarbejde til løsning af de problemer, der ligger og venter.

Vi ved, at ministeren har gjort et godt stykke arbejde som formand for mediekommissionen, og vi er jo kommet et godt stykke vej med det mediepolitiske arbejde. Der ligger et stort forarbejde her. Men der mangler altså nogle beslutninger, og vi håber på, at ministeren sammen med os vil bidrage til, at vi på en kulturpolitisk velafbalanceret måde kan få klaret disse problemer. Og så vil jeg love, at vi vil hjælpe ministeren med at få denne lille sag, som vi her har på dagsordenen, hurtigt igennem folketinget.

Det drejer sig for det første om nærradioerne. Vi har fået en god nærradiolov, som vi fra socialdemokratisk side ikke ønsker at der skal pilles ved. Måske lidt offentlige midler til hjælp, for at det kan gå noget bedre, men bortset derfra mener vi, at loven er lavet som en god lov.

Men vi er klar over, at ikke alle kan blive helt færdige med arbejdet med overgangen til den ny ordning inden den 1. april, så for nærradioernes vedkommende synes vi, det er

ganske udmærket, at man får den overgangsperiode, som lovforslaget åbner mulighed for, hvor man går fra forsøgsperioden over i den generelle periode.

For lokal-TVs vedkommende er lovforslaget jo nødvendigt, hvis der skal være et lovgrundlag for lokal-TV den 1. april 1986. Vi synes, at de, der har lyst og mod og penge, selvfølgelig skal have lov til at fortsætte med lokal-TV fra den 1. april, indtil vi får truffet beslutningen om, hvordan den generelle lovgivning skal være.

Vi mener dog, at man for at skåne ministeren for, at man for fjerde gang fra kulturministeriets side skal komme med et forslag om, hvordan man klarer lokal-TV, skal sætte en tidsramme på 6 måneder i stedet for 3 måneder. For når vi har forhandlet os færdige og besluttet os omkring TV 2, og når vi til sin tid i forlængelse heraf har forhandlet os færdige og besluttet os for, hvordan det generelt skal være for TV 3, lokal-TV, så kræves der jo selv i bedste fald også tid og forberedelse for dem, som har lyst til at gå i gang med opgaven på det grundlag, vi måtte beslutte os på. Derfor er det helt urealistisk at tro, at man kan nøjes med disse tre måneder. Det vil være nødvendigt at have en rimelig længere tid, så vi vil foreslå, at der for lokal-TVs vedkommende bliver tale om en overgangstid på 6 måneder i stedet for 3 måneder.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg hurtig behandling, gerne så dette lovforslag kan komme til anden behandling på torsdag og tredje behandling på fredag.

Flemming Jensen (KF):

Der er vist ikke grund til at fremsætte så farlig mange kommentarer til dette lovforslag. Forslaget er en simpel nødvendighed, hvis der ikke skal ske et afbræk i det arbejde, der er i gang i øjeblikket.

Jeg vil godt i forlængelse af det, hr. Tastesen sagde, føje til, at det jo også kan være rigtig fornuftigt at fastsætte en relativt kort frist for at få tingene på plads. Sådan noget kan en gang imellem fremme arbejdet, det har vi jo også kendskab til her i huset.

Forslaget giver mig naturligvis ikke anledning til at genoptage den overordnede debat om de æterbårne medier. Der kan næppe heller siges noget nyt. Jeg kan kun tilsige

[Flemming Jensen]

ministeren vores medvirken til en hurtig og positiv behandling.

Helge Sander (V):

Selv om det er et medieforeslag, er det forhåbentlig så enkelt, at vi alle kan være enige om at søge det fremmet hurtigst muligt og gerne i denne uge, så fra venstres side er der også tilslutning til en forlængelse. Det havde selvfølgelig været mere hensigtsmæssigt, om vi kunne have sluttet hele lovgivningen om en permanent ordning vedrørende lokalradio og -TV. Men da det ikke har kunnet lade sig gøre, er det en selvfølge, at vi må foretage denne forlængelse, således at vi ikke får et stop i udsendelserne den 1. april 1986.

Der er lige en enkelt ting, jeg har lyst til at nævne, da det er min opfattelse, at der ude i kommunerne er usikkerhed om selve overgangen. Det er jo således, at man i øjeblikket har sendetilladelse ifølge forsøgsordningen, og så er man lidt usikker med hensyn til, om den nye ordning træder i kraft den 1. april eller på det tidspunkt, som vi nu forlænger den til.

Hertil må vi sige, at det jo ligger helt klart i bemærkningerne til lovforslaget, hvilket vi også støtter fra venstres side, at det er kommunerne selv, der afgør, hvornår man går i gang efter den permanente ordning. Når de lokale nævn er nedsat, når de nye sendetilladelser er givet, så kan kommunen sætte den nye lov i kraft. Det er altså alene et anliggende, som skal afgøres ude hos kommunerne. Jeg tror det er vigtigt, at vi får det budskab sendt ud lokalt.

Ingerlise Koefoed (SF):

I SF er vi også tilfredse med, at dette her lovforslag kommer nu. Men vi skal da ikke undlade at sige, at det sandelig også kommer i sidste øjeblik. Der er mange, der har ringet i den senere tid fra lokalradio og lokal-TV for at høre, om der kom en forlængelseslov, ikke mindst for lokal-TV. Jeg har sagt: ja, det regner jeg da med, og det håber jeg da. Jeg havde også ventet, at den var kommet før, fordi man jo længe har kunnet forudse, at man ikke vil kunne blive færdige med at behandle loven om lokal-TV.

Men nu kommer den altså, og det er godt, for det haster med at få gennemført den. Jeg

håber meget, at vi kan blive færdig med den i denne uge.

Vi har i SF ikke nogen særlige indvendinger imod lovforslaget undtagen den ene, der drejer sig om datoerne. Vi mener, det er vigtigt at fastslå både for lokalradioernes vedkommende og for lokal-TV, at den sidste frist bliver den 30. september og ikke, som det er foreslået, den 30. juni 1986. Alle de procedurer, som i et halvt hundrede eller måske hundrede kommuner er i gang, skal i gang i de andre kommuner. Det tager tid; det tager tid at udforme ansøgninger, og det kan tage tid for de lokale nævn, som jo er nye og skal finde en eller anden forhandlingsform, at blive færdige med at forhandle om sendetilladelserne. Derfor tror jeg, vi gør lokalradioerne og lokal-TV'erne en tjeneste ved at sige 30. september i stedet for 30. juni 1986. Dermed er jo ikke sagt, at folk ikke har lov til at gøre sig færdige før den tid.

I det udvalgsmøde, som vi skal have umiddelbart efter de forhandlinger, der også skal være om nogle andre kulturpolitiske forslag her i dag, må vi så se, om det er muligt at få hele udvalget til at være enige om at stille et ændringsforslag om at flytte fristen. Det håber jeg.

Larsen-Ledet (RV):

Da det radikale venstres ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, ikke kan være til stede ved behandlingen af denne sag, skal jeg på hans vegne og på partiets vegne sige, at vi kan tilslutte os, at forsøgene med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed forlænges ud over den 1. april 1986.

Vi vil gerne tillade os at sætte spørgsmålstegn ved, om datoen 30. juni 1986 er den rigtige. Under udvalgsarbejdet vil vi gerne med ministeren og de øvrige partier drøfte, om ikke 30. september 1986 vil være en bedre dato at lægge sig fast på.

Nør Christensen (CD):

Den situation, der er skabt om forsøgsvirksomheden med lokalradio og lokal-TV, har medført uholdbare forhold for de personer, der lokalt arbejder med disse forsøg, ligesom der er skabt usikkerhed med hensyn til det sendeapparat, der er anskaffet til den lokale radio- og fjernsynsvirksomhed.

[Nør Christensen]

Mange har været aktive på det område, og mange har ført en ganske effektiv såkaldt lobbyvirksomhed, hvad vi fra CDs side kan have fuld forståelse for.

Vi mener, det er rimeligt, at forsøgsperioden, som det foreslås, forlænges indtil det tidspunkt, hvor de pågældende lokale nævn har udstedt tilladelse til radiovirksomhed, hvorfor CD naturligvis kan støtte det foreliggende lovforslag. Vi vil naturligvis i udvalget gerne være med til at se på, om perioden skal være de 3 måneder eller de 6 måneder, men jeg mener at måtte understrege, at det også er afgørende, at arbejdet fremmes.

Jeg vil gerne på centrum-demokraternes vegne byde kulturministeren velkommen.

Lenger (VS):

Vores ordfører på området, hr. Tinning, har været så dristig at tage på skiferie i Norge, og derfor skal jeg sige nogle få ting om dette lovforslag og også om det næste, der er på dagsordenen.

Det drejer sig jo om et hængeparti, som den tidligere kulturminister har overladt til den nuværende, og i den situation, som vi står i, må forslaget betragtes som en nødvendighed for at give nærradio- og lokal-TV-forsøgene en klar besked, som de egentlig burde have haft for længst, hvis de også skal kunne sende efter den 1. april i år.

Vi betragter derfor på sin vis lovforslaget som en formalitet. Jeg synes egentlig også, at de tanker, som hr. Tastesen kom med i sit indlæg, lyder meget fornuftige, altså en noget længere fristforlængelse – dels for ikke at komme i den situation én gang mere, at det måske bliver nødvendigt om et par måneder at lave en ny fristforlængelse, og dels for at vi kan få sikkerhed for, at når forsøgene får en information, så kan de være sikre på, hvad de nu har at rette sig efter.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Dette er et lovforslag, der haster. Jeg skal derfor også, for ikke at trække det ud, sige, at kristeligt folkeparti vil tilsige en meget hurtig og positiv udvalgsbehandling, sådan at de spørgsmål, der er rejst og drøftet her, kan blive undersøgt; det er vigtigt, at vi får loven på plads så hurtigt som muligt.

Poulsaard (FP):

Jeg vil også gerne byde den nye kulturminister velkommen, og så håber jeg, at det går lidt bedre med kulturen, for det har ikke været for godt hidtil.

Så er der altså dette her med, at sådan talte de ræve for de gæs. Nu fik vi igen at vide fra venstrefløjen, at vi skal forlænge fristen, og vi skal have god tid. Hvorfor står vi i denne her misere? Vi står i den misere, fordi man har hele tiden troet, at man kunne få socialdemokratiet til at falde til patten, men det vil de simpelt hen ikke.

Socialdemokratiet vil ikke have reklamer ind i de offentlige medier. Det må vi se i øjeblikket, og derfor kunne man for længst have været færdige med de forhandlinger, hvis man havde koblet socialdemokratiet fra. Man kunne have taget nogle fornuftige fremskridtsfolk med i stedet for, så skulle vi nok have fundet ud af det. Men det er derfor, vi står her, de forhandlinger har trukket alt, alt for længe ud. Det er simpelt hen uanstændigt, som man har behandlet disse lokale stationer og de folk, der virkelig har gjort en kæmpeindsats ude omkring i landet. Det er meningsløst, at de skal være ofre i det politiske spil, der er foregået herinde. Se blot den kanal, der måtte lukke på det grundlag.

Derfor er det i hvert fald rigelig tid, man nu giver ministeren til, at det kan komme på plads.

På den baggrund kan jeg altså sige, at vi er imod denne forlængelse, men vi kan se, at den er nødvendig, og derfor kan vi støtte lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal først sige tak for de tilsagn, der har været om en velvillig og hurtig behandling af dette lovforslag, som jo virkelig har en vis hast, for hvis ikke vi får vedtaget det i denne uge, står vi uden et lovmæssigt grundlag for fortsættelsen af lokal-TV-forsøgene efter 1. april 1986.

Samtidig vil jeg da også gerne personlig takke for de venlige ord, der fra nogle af ordførerne, fra hr. Tastesen og hr. Nør Christensen, lød til mig i min egenskab af nyudnævnt kulturminister. Jeg kan tilsige den samme samarbejdsvilje, som hr. Tastesen gav udtryk for på sin side.

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Jeg skal komme med nogle enkelte bemærkninger om det punkt, som jo har været det, ordførerne har taget op og har kritiseret, nemlig fristen, som er sat i lovforslaget.

Jeg vil da gerne understrege, at når regeringen har sat en frist frem til 30. juni 1986, så er det sket med fuldt overlæg, fordi vi var indstillet på at understrege, at nu haster det, at nu skal der træffes beslutninger, og vi ønskede at få situationen med hensyn til lovgivning på lokal-TV-området klaret uden forsinkelse. Derfor har vi sat den frist ind, og jeg mener stadig, at det er en rimelig frist. Der ved får folketinget jo nu mulighed for at færdigbehandle det lovforslag, som blev fremsat den 30. januar 1986 her i tinget, lovforslag nr. L 168. Det er der lejlighed til at arbejde med lige til sommerferien, om så skal være, uden at nogen stationer utilsigtet skulle lukke af den grund, blot fordi behandlingen ikke var afsluttet.

Dette ønske om ligesom at lægge et pres på forhandlingerne for at få den samlede løsning igennem, som efter min mening nu skal til på radio-TV-området både lokalt og nationalt, er baggrunden for den frist, som jeg altså anbefaler at man fastholder.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg kan udmærket godt forstå, at ministeren er ivrig efter at få afklaret alle disse TV- og radiospørgsmål. Det er vi såmænd alle sammen, uanset hvilken holdning vi så måtte have til reklamefinansiering eller ikke reklamefinansiering.

Men selv om vi nu er optimistiske, og selv om vi siger, at vi kan blive færdige med at behandle lovforslag nr. L 168 i løbet af halvanden måneds tid, vil vi være nået frem til i hvert fald den 15. maj 1986, før den er vedtaget, og det er lidt optimistisk sagt, tror jeg endda, fordi der er nogle spørgsmål, vi ikke er færdige med at snakke om i udvalget. Og hvis vi først bliver færdige til den 15. maj 1986, er der kolossalt kort tid for de lokal-TV-stationer, der da har fået at vide, hvad reglerne for deres permanente virksomhed bliver, til at søge tilladelser og til at komme i gang igen.

Derfor synes jeg stadig væk, det ville være fornuftigt, hvis ministeren ville lytte efter det flertal her i salen, der har sagt: lad os forlænge fristen til den 30. september 1986, og

lad så folk gå i gang så hurtigt, de kan komme til det. Men der sker ikke noget, hvis de ikke bliver færdige før til den 1. oktober 1986. Det synes jeg vil være rimeligt.

Tastesen (S):

Jeg vil spørge ministeren, om ministeren ikke vil kunne bekræfte, at med de to muligheder, der vil være – den ene mulighed, at vi bliver færdige – så vil der under alle omstændigheder være brug for tid frem til den 1. oktober 1986, for at lokal-TV kan planlægge og få tingene på plads.

Hvis den anden mulighed opstår, at der ikke findes et flertal i folketinget, som gør lokal-TV-loven færdig, vil situationen jo være den, at de, der er i gang med forsøgsperioden, så må i gang med at afvikle, for så er der ikke noget lovgrundlag for et TV, før folketinget på et senere tidspunkt måtte beslutte sig.

Så for den sags skyld vil det vel i de to situationer under alle omstændigheder være rigtigt, at man allerede nu giver den sikkerhed, at medarbejderne på stationerne i hvert fald ved, at hvis deres arbejdsgiver ønsker det, så kan de blive der frem til den 30. september 1986.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg vil gerne til hr. Tastesen sige, at det jo netop er for at få det nødvendige – jeg vil ikke kalde det pression – men det nødvendige pres lagt på de forhandlinger, der skal foregå, at fristen er sat, som den er. Og jeg skal gøre opmærksom på, at i det lovforslag, som er fremsat, og som jeg henviste til, L 168, er der netop en længere frist. Så hvis man inden sommerferien kan enes om det, har man muligheden for at forlænge fristen.

Men jeg vil da også tilføje, at jeg bed mærke i fru Ingerlise Koefoeds bemærkning om – det synes jeg under alle omstændigheder skal understreges – at hvordan fristen så end er, så hindrer det ikke, at man gør sig færdig, fordi det jo er meget væsentligt. Det er jo derfor, regeringen har sat denne frist, så man nu prøver på at gøre sig færdig.

Jeg skal afslutningsvis tilføje, at jeg jo godt kan tælle, og vi må så se, hvordan drøftelserne i udvalget om dette problem går videre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om film.

Af Ingerlise Køfoed (SF) m.fl.

(Fremsat 13/2 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Det lovforslag, som her foreligger, er jo, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, udtryk for ønsket om at bringe sagen om støtte til dansk video i erindring.

Nu tror jeg ikke, et sådant skridt strengt taget måske havde været nødvendigt; det havde ikke været nødvendigt i hvert fald for at opfriske min hukommelse. Men nu giver genfremsættelsen altså anledning til at fremkomme med en fornyet vurdering af forslaget, som jo i sit indhold er identisk med, hvad der tidligere har været drøftet her i tinget om dette emne.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen fortsat har forståelse for ønsket om, at der gøres en indsats også fra offentlig side med hensyn til at fremme produktion og distribution af videogrammer af kvalitet. Men det må også slås fast, at der ikke er sket nogen ændringer med hensyn til den bevillingsmæssige situation i kulturministeriet, og at det altså fortsat ikke er muligt at indpasse en ekstra bevilling af den størrelse, som er foreslået, i kulturministeriets budgetramme.

Eventuelle foranstaltninger på området, som der er mulighed for i henhold til den gældende filmlov, må så søges indpasset i de gældende bevillingsrammer, og her er situationen i øvrigt den, at filmloven står over for en revision i den kommende folketingssamling. Det ligger også sådan, at arbejdet med at forberede denne revision er påbegyndt, og i det arbejde vil man naturligvis også lade indgå en vurdering og en prioritering af de opgaver, som filminstitutionerne skal løse, og en undersøgelse af de økonomiske spørgsmål, som bliver aktuelle i den forbindelse. Det må være den mest rimelige fremgangsmåde, synes jeg, at de spørgsmål, som det fremsatte forslag rejser, og som jo involverer netop en af vore filminstitutioner, kommer til at indgå i det forestående arbejde med filmlovsrevisionen.

Ministeriet vil i den forbindelse følge den udvikling, som allerede er i gang for så vidt angår Danmarks Radios forsøg på området. Det er jo et forsøg, som bl.a. indebærer et samarbejde med bibliotekstilsynet om en distributionsordning på enkelte biblioteker.

Så er der endelig spørgsmålet om forskning på området, som også er nævnt. Her er det fortsat regeringens opfattelse, at denne opgave, den forskningsmæssige opgave, ikke hører ind under filminstitutionerne. Den må varetages dér, hvor den hører hjemme, nemlig på de institutioner, som beskæftiger sig med forskning, og som har disse ting som deres opgave. Det gælder universiteterne og de højere læreanstalter.

Jytte Hilden (S):

Ak ja, der kunne godt undslippe mig et lille hjertesuk, for nu har vi fået en ny minister, og jeg skal da byde ham velkommen her i folketinget, men tilsyneladende har vi ikke fået flere penge til det, som det handler om, nemlig kulturen. Men det kan vel komme.

Jeg har en ros til SF for den ihærdighed, hvormed SF har fremsat dette forslag. Det er fjerde gang. Første gang var i folketingssamlingen 1982-83. Vi skriver nu 1986, og nu hører vi, at det er regeringens hensigt at indarbejde noget sådant i næste folketingssamling, hvor filmloven måske skal revideres. Vi har jo før set, at sådanne revisioner af diverse lovgivninger trækker ud.